

[Dahlgaard.]

staar, at han sikkert er den mest konservative Mand, der har siddet paa Statsministerens Stol siden Estrups Dage.

Skænderi af denne Art, det er en aarligt tilbagevendende Begivenhed. Vi husker alle, hvorledes i Fjor den højtærede Statsminister talte strengt til de Konservative her i Salen, og hvorledes det ærede Medlem Hr. Christmas Møller svarede ikke mindre opbragt. Men alle vil ogsaa huske, hvordan det endte: Statsministeren klappede sammen paa et vist Tidspunkt af Aftenen. Hvorledes det nu vil gaa i Aar, er der ingen, der i dette Øjeblik kan sige noget bestemt om; det er ikke afgjort, om det er den højtærede Statsminister, der tilsyneladende skal være Sejrherr i Aar, eller om det skal være det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det vil vi faa at se nu i de kommende Dage.

Men det, der er det afgørende, det er, at Skændsmaalet har sin Mission i det borgerlige Samarbejde. Naar det er forbi, hvad vil der saa ske? Ja, saa vil de to ærede Partier enes om en reaktionær Omlægning af Amtsskatterne, paa samme Maade som de enedes i Fjor om en reaktionær Omlægning af Statsskatterne, og derigennem søge at give Grundskyldsløvgivningen her i Landet et Grundskud, den Grundskyldsløvgivning, som man i Vejle krævede ophævet. Man vil enes om en Ødelæggelse af Hjelpekasseloven, der gør det næsten umuligt for Kommunerne at administrere en saadan Lovgivning paa rimelig Vis, og man vil sandsynligvis ogsaa enes om den Erhvervsfrihedslov, der i Virkeligheden drager Domstolene fra deres nuværende neutrale Stilling ind i Kampen mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Dette er Vinterens sandsynlige Høst, men der er jo en Sky paa Himmelen, og denne Sky hedder Forsvarssagen. Nu skal jeg ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal, idet der antagelig bliver Forhandling om det i næste Uge, men kun fremsætte et Par enkelte Ord i Tilknytning til, hvad der blev sagt ovre i Vejle. Selvfølgelig, det radikale Venstre ved, hvad det betyder, at den gamle Antimilitarist Madsen-Mygdal med højtidelig Stemme indbyder til fordomsfri Realitetsdrøftelse. Det betyder en eneste Ting, nemlig at alle de, der gennem Tiden har faaet den Overbevisning, som Statsministeren ogsaa har haft, at Landets Interesser kræver Nedrustning, at de ligesom Statsministeren skal faa en anden Overbevisning. En an-

den Overbevisning hos alle Venner af Nedrustning eller Afrustning, det er, hvad Ministeren med sin særlige Terminologi kalder: hvad Landet trænger til, og de, der ikke med samme Lethed som Statsministeren kan faa et andet Syn paa Danmarks Stilling militærpolitisk set, er skammelige Personer, der bruger Militærspørgsmaalet til partipolitisk Udnyttelse, medens den højtærede Statsminister er den ædle Mand, der indbyder til „fordomsfri Realitetsdrøftelse“.

Men i hele denne Sag er der en Ting, der er Grund til at søge klaret under Behandlingen af Finansloven. Der er af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsat en Udtalelse, som, saa vidt man kan skønne af Referaterne, er af dem, der æreforpligter Partiet, den Udtalelse, at Finansloven er Lovenes Lov, der maa indeholde de Bevillinger, som andre Love, ogsaa Forsvarslovene, forudsætter, og det er nu erkendt, siger det ærede Medlem, af den højtærede Forsvarsminister, at Forsvarslovene af 1922 gennemførte efter deres Forudsætning kræver 50 Mill. Kr. aarlig, altsaa er Forsvarsudgifterne, siger det ærede Medlem, 50 Mill. Kr. om Aaret, hvis ingen anden Forsvarsordning gennemføres i denne Vinter . . . Ja, der siges Hør fra konservativ Plads ligesom før, da det ærede Medlem talte derom; jeg vil gerne spørge, hvor meget der ligger bag disse „Hør“. Er det det konservative Partis Hensigt, hvis ikke en ny Forsvarsordning gennemføres i denne Samling, at stille Ændringsforslag til Finansloven om Forøgelse af Militærudgifterne med disse ca. 10 Mill. Kr. og i Henhold til den Opfattelse, Partiets Ordfører har givet Udtryk for, at fastholde, at denne Forøgelse af Militærudgifterne er, hvad Hensynet til Finansloven som Lovenes Lov forfatningsmæssigt kræver?

De to Partier, Venstre og de Konservative, søger jo ved enhver Lejlighed at konkurrere med hinanden om, hvem af dem der i højest Grad er Bommen mod Socialismen her i Landet, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forsømte heller ikke i Vejle Lejligheden til at sige, at Kampen staar mellem Socialismen og Konservatismen. Ja, der er ikke Tvivl om, at der er Kamp mellem paa den ene Side de Synspunkter, som det konservative Parti repræsenterer, og de konservative Synspunkter, som den højtærede Statsminister repræsenterer, og paa den anden Side Socialismen; der er heller ikke Tvivl om, at der i Fremtiden vil blive ved at være to store Grup-